

Titel: Kapitel I.

Citation: "Kapitel I.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e15569/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

han ikke allerede har anvendt Rettsmidler, at anlægge Regesjogemaal i første Instans imod Re-
ferenten. Under dette Sogemaal, som maa an-
lægges inden 8 Uger, kan der da efter Omstan-
dighederne jaavel tilføendes ham Erstatning i
Anledning af den formentlig ulovlige Forret-
ning som ogsaa gives Dom for, at Forret-
ningen var være ophævet.

§ 571.

Imod Fogdens Afgjørelser under de i
§ 569 omhandlede Forretninger kan der be-
nyttes henholdsvis Paaauke eller Besværing
ifølge de almindelige Regler om Rettsmidler
imod de til Dømmes Fuldbgyrdelse hørende
Fogedforretninger (jfr. navnlig § 549 ff.).

Øttende Afsnit.

Om de foreløbige Rettsmidler.

Kapitel I.

Arrest.

§ 572.

Arrest paa Gods kan finde Sted til Sik-
kerhed for ethvert forfaldent Krav, der lyder
paa Penge eller Penges Værd eller hvis Til-
fredsættelse kan medføre en Erstatning i Penge,
saalange Kravet ikke er erigibelt, men iøvrigt
uden Henhæng til, om Retssag i Anledning af
det er anlagt eller ikke.

Til Sikkerhed for Gjeldsbetjærelse af ikke
forfaldne Krav kan Arrest paa Gods kun an-
vendes, naar der er særlig Grund til at be-
frugte, at Skyldneren ellers ved at bortflygte
eller forstille sig Gods eller paa anden Maade
vilde umuliggjøre eller dog væsentlig vanskeliggjøre
gjøre Afgangen til i sin Tid at opnaa Dom
og gjøre Eksekution.

§ 573.

Arrest paa Person som Sikkerhedsmiddel
for Forbringinger af den i § 572 ommeldte

Bestaaenhed kan ikke anvendes for forfaldne Aars paa Indlænde, der staa i Begreb med at forlade Landet for bestandigt eller paa ubestemt Tid, samt paa Udlandinge i Anledning af Fordringer, for hvilke de uden Hensyn til Arrestværningsbestemmelserne ifølge denne Lovs almindelige Regler vilde kunne søgges ved danske Retter.

§ 574.

Arrest paa Gods kan ikke foretages i Ting, hvori der ikke vilde kunne gjøres Execution for den paagjældende Fordring.

§ 575.

Arrest kan afsærges og foretagen Arrest faaes ophævet, naar Skyldneren stiller fornøden Sikkerhed for den Fordring med Rent og Omkostninger, i Anledning af hvilken Arrest søges.

Om den tilbudne Sikkerhed ifølge Størrelse og Bestaaenhed er fyldestgjørende, bedømmes af Retten efter et frit Skøn.

§ 576.

Arrest paa Gods medfører, at Skyldneren fra det Øjeblik, Arrestdekrete er afsagt, bliver uberettiget til at forstytte eller ved Retshandler raade over de arresterede Gjenstande, derunder opbevære arresterede Fordringer.

For at denne Arrestens Retsvirkning skal kunne gjøres gjældende overfor en godtroende Trediemand, saaledes at de foretagne Retshandler tabe Skyldighed, er det nødvendigt, at Tinglægsning af Arrestdekrete har fundet Sted ved Skyldnerens personlige Værnething eller, hvis Arresten er gjort i fast Ejendom, ved dennes Værnething. Er Arrest foretaget i Gjældbrev, udfærdres derhos, at der paa dette er gjort en Paategning herom, og naar Arrest er gjort i Fordringer, der ikke grundes paa Gjældbrev, maa der gives Skyldneren efter Fordringen Underretning om Arresten, hvilket ligeledes bliver at iagttage overfor Skyldneren efter et Gjældbrev for Rentebetalingers Vedkommende.

§ 577.

Arrestretirenten er i Reglen ikke berettiget til at lade de arresterede Gjenstande tage fra Skyldneren. Dog kan Fogden ved Arrest paa

rotligt Gods, naar de arresterede Gjenstandes Beskaffenhed eller Skyldnerens Person og Forhold opfordre dertil, bestemme, at de arresterede Gjenstande skulle tages under Bevogtning af ham selv eller af Noget, der hertil af ham bestilles.

§ 578.

Arrest paa Person sker ved Henfættelse i Gjældsfangsel ved Røgdens Foranstaltning. Dog har Røgden herved at paase, at Skyldneren ikke lider paa sin Helbred ved Henfættelsen til eller Ophebet i Gjældsfangslet; i modsat Fald kan Gjældsfangsel enten slet ikke anvendes eller kun med saadanne Væmpelser, som Røgden skønner fornødne.

I Gjældsfangslet maa der ikke paalægges Skyldneven anden Indskrænkning i Henseende til hans Bevøis, end Fængslets Deden med Nødvendighed kræver.

§ 579.

Gjældsfangsel kan ikke anvendes, medmindre en til Fordringens Størrelse svarende Sikkerhed ikke kan faaes ved Arrest paa Gods.

§ 580.

Arrest paa Person kan ikke anvendes for Fordringer, der ere mindre end 100 Kr.

For Fordringer, der ere mindre end 200 Kr., maa Fængslingsens Varighed ikke overstige 4 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 400 Kr., 8 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 1000 Kr., 12 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 2000 Kr., 16 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 4000 Kr., 20 Uger, for større Fordringer 24 Uger, hvilket er den længste Tid, Noget kan holdes i Gjældsfangsel.

§ 581.

Selv om de i foregaaende Paragraf angivne Tider ikke ere forløbne, ephører Skyldnerens Fængsling i alle Tilfælde:

- a) saasnart Execution kan gjøres for den Fordring, til Sikkerhed for hvilken Arresten er foretaget, enten ifølge en under Arrestforfølgningssagen eller paa anden Maade erhvervet Dom eller ifølge et offentlig Forlig.

- b) saasnart den arresterede Skyldners Bo her i Landet er taget under Konkursbehandling.
- c) saasnart den arresterede Skyldner oplyser, at han Intet ejer, hverken her i Landet eller andetsteds, hvori Eksekution kunde gjøres for Fordringen.

§ 582.

Den Arresteredes Genfættelse i Gældsfængsel sker paa Rekvirentens Begjæring. De herved foranledigede Udgifter kunne ikke fordrues godtgjorte af Skyldneren.

§ 583.

De Udgifter, hvis Udredelse naaerhøier Rekvirenten ved Gældsfængsels Anvendelse, ere dels Underholdningspenge til Skyldneren, dels Baretægspenge til Arresterforvareren.

Underholdningspengene fastsættes til 8 Kr. om Ugen i Tiden fra 1ste Maj til 1ste November og 10 Kr. om Ugen i Tiden fra 1ste November til 1ste Maj. Baretægspengene fastsættes til 2 Kr. om Ugen til alle Tider paa Aaret.

Andre i Anledning af Gældsfængsels Anvendelse fornødne Udgifter, saasom til Lokale, til dettes Renholdelse, til fornødne Sengslæder og Bøsser m. m. udredes af det Offentlige. Skyldneren har selv at betænde Lys og Varme.

§ 584.

De i foregaaende Paragraf omhandlede Underholdnings- og Baretægspenge har Rekvirenten at erlægge henholdsvis til Skyldneren og til Arresterforvareren forud for mindst en Uge ad Gangen, første Gang inden eller ved Skyldnerens Indfættelse i Gældsfængslet og senere inden det hertil svarende Klokketøj hver Ugedag derefter.

Undlader Rekvirenten at betale paa foranferte Maade, er Skyldneren berettiget til strax at løslades, og han kan ikke mere fængsles for den Fordring.

§ 585.

Arrestforretninger udføres af Fogden. Ved deres Beretigelse benyttes Vidner paa den Maade, som i § 437 er foreskrevet.

Den i § 437, sidste Stykke, givne Forskrift er ogsaa anvendelig paa Arrestforretninger.

§ 586.

Hvilken Boged der er pligtig eller berettiget til at foretage Arrestforretningen, afgjøres efter de i § 438 giivne Regler.

§ 587.

Den, der begjærer Arrest paa Nogens Gods eller Person, har at indgive skriftligt Forlangende herom til vedkommende Boged, ledsaget af de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som ere for Haanden.

I Reglen har Bogden som Betingelse for Forretningens Foretagelse at afstræve Retvirenten en Sikkerhedsstillelse, reel eller personlig, med Hensyn til det Erstatningsbeløb, som vilde tilkomme den Arresterede i Tilfælde af Arrestens Ulovlighed; kun hvor de foreliggende Oplysninger skjønes at indeholde et fuldstændigt Bevis for paagjældende Fordrings Rigtighed, kan Sikkerheds Afstrævelse undlades. Dog bør der ikke engang med Sikkerhedsstillelse indrommes Arrest, naar det enten følger det, der af Retvirenten forelægges for Bogden eller det, som af Skyldneren oplyses, skjønes, at Fordringen er ugrundet. Alle Spørgsmaal om Sikkerhedsstillelsens Art og Størrelse afgjøres af Bogden efter frit Skjøn.

Søges Arrest for en af de i § 381 ommeldte Fordringer, kan der ikke afstræves Arrestretvirenten Sikkerhedsstillelse, medmindre der fra Skyldnerens Side fremkommer saadanne Indsigelser, som kunne fremføres under den i Anledning af Fordringen anlagte Sag, jfr. Hætte Afsnit Kap. II.

§ 588.

Arrestforretningen begynder i Reglen paa Skyldnerens Bopæl eller i Mangel af en saadan paa hans sædvanlige Opholdssted, men kan efter Omstændighederne, navnlig naar der er Hare ved Opfattelse, eller naar Skyldneren ikke har Bopæl i Riget, eller staar i Begreb med at forlade dette, begynde paa det Sted, hvor Personen eller den Ting, der er Gjenstand for den, forefindes.

§ 589.

Med Hensyn til Partiernes Møde under Forretningen m. m. gjælde de i § 475 giivne Regler.

§ 590.

Arrestforretningen begynder med, at Højden opfordrer Paagjældende til ved Sikkerhedsstillelse eller Betaling at tilfredsstille Rekvirenten, hvorpaa han, naar dette ikke strax sker, strider til Arrestens Afværelse.

§ 591.

Arresten kan kun afstrækkes til saameget af Skyldnerens Gods, som efter Fradag af det, hvorpaa Tredeemand maatte have Krav, i Genhold til den under Forretningen foretagne Forbering behøves til at sikre Rekvirentens Forbring i Forbindelse med de sandsynlige Udgifter ved Arresten og dens Forfølgning.

§ 592.

Med Hensyn til Valget af de Gjenstande, hvori Arresten gjøres, forholdes der efter de i §§ 464 og 465 givne Forrifter, ligesom der iverigt ved Arrestforretningens Foretagelse, med de af Forholdets Natur følgende Vempler, gaaes frem efter de om Executionforretninger i §§ 477—485 givne Regler.

§ 593.

I Højedprotokollen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Gjenstande, hvori Arrest gjøres, og ved hver enkelt Gjenstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Højden erklærer derefter til Protokollen de optegnede Gjenstande for belagte med Arrest til Arrestrekvirentens Sikkerhed. Det betyder Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at udsætte sig for Strafsansvar efter Straffelovens § 253 kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Arrestrekvirentens Ret. Er Skyldneren ikke tilstede, gives der den eller dem, som i Genhold til § 475 tilfaldes paa hans Vegne, Paalæg om at give ham en saadan Betydning. Efter Omstændighederne kan et lignende Paalæg gives den Tredeemand, i hvis Besiddelse det Arresterede er.

Er Arrest paa Person paalagt, tilkjendegives det af Højden Skyldneren, hvis han er tilstede, at han er belagt med Hjeldefængsel, hvorefter Højden levdter ham strax henbragt til Hjeldefængsel. I modsat Tilfælde er det Rekvirentens egen Sag at drage Omjerg for

Udførelsen af Arrestfængselsens ved Skyldnerens Indsættelse i Gjaldfængsel; dog kan han hertil fordrø det executive Politis Bistand. Saasnart Indsættelsen i Gjaldfængslet er færdig, har Arrestrenten øjeblikkelig at meddele Kongen Underretning herom; denne gjør efter at have hørt Arrestforvarerens Forklaring fornøden Bemærkning i Føjedprotokollen om Tiden og Klokketiet for Indsættelsen.

§ 594.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Arrestrenten inden en Uge efter Arresten anlægge saadan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Paastrand paa, at Arresten ved Dom maa blive stadfæstet. Retten kan bestemme, at Spørgsmaal vedrørende Arrestens Stadfæstelse forhandles særskilt, jfr. § 102.

Er Retssag i Anledning af paagjældende Fordring foreværende, bliver der at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, saavel som at den ene af disse Sager skal udfættes, indtil den anden er paaføndt, jfr. §§ 102 og 103.

Er endelig Dom falden i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring indtales, for hvilken Arresten gjøres, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hin Sag har været paaføndt. Retten kan i Tilfælde af Paaante udrette Arrestsagens Forhandling i det Hæle eller for en Del, jfr. § 103.

§ 595.

Kommer Skyldneren, efterat Arresten er gjort, under Konkurs, eller der han og offentlig Skifte uden Gjalds Begjærelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrestrentens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten, ligesom han kan hævde den i denne Anledning allerede anlagte Sag, medmindre der er nedlagt Erstatningspaastrand fra Skyldnerens Side, og Doet vil sættsætte Sagen. Den af Arrestrenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løs-

gives dog først, naar 8 Uger ere gaaede efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sog har været anlagt og hævet, 8 Uger efter Dphævelsen, og der derhos ikke fra Bots Side er rejst Sog om Erstatning. Er dette Sket, maa det endelige Udfald af Sagen afventes.

§ 596.

Med Arrestsagen skal det afgjøres, om Arresten er lovlig, forudsat Rigtigheden af den Fordring, for hvilken den er gjort.

Som en Folge heraf kunne Indsigelser vedkommende Fordringens Rigtighed ikke fremføres under Arrestsagen, medmindre denne forhandles i Forbindelse med Hovedsagen, hvorefter alle andre Indsigelser vedkommende Arrestens Lovlighed kunne fremføres og påskendes under Arrestsagen, uden Hensyn til, om de tilforn have været undergivne Fogdens Afgjørelse.

§ 597.

Hersømmer Arrestretirenten de ham ifølge det foregaaende paahvilende Forpligtelser til inden den i § 594 ommeldte Frist at anlægge Arrestsagen eller at anlægge Sog i Anledning af Fordringen, eller afsiges eller ophæves nogen af disse Sager, bortfalder Arresten, dog uden at han af denne Grund er udelukket fra igjen at gjøre Arrest for den samme Fordring.

Naar den i Anledning af Fordringen anlagte Sog hæves af den i § 386 2det Stykke angivne Grund, bortfalder Arresten dog ikke, forsaavidt Retirenten inden en Uge efter Sagens Dphævelse anlagger ny Sog i Anledning af Fordringen.

§ 598.

Fogdens Røgtelse af Arrest er Gjenstand for Besværing efter Reglerne i foregaaende Afsnit's første Hovedafdeling.

§ 599.

Klager fra den Arresteredes Side, sigtende til at bevise Dphævelsen af den foretagne Arrest som ulovlig gjort, kunne overfor Arrestretirenten alene fremføres henholdsvis under

Arrestfagen eller den i Anledning af Fordringen anlagte Retssag.

§ 600.

Vil Noget drage Fogden til personligt Ansvar i Anledning af hans Embedsforhold med Hensyn til Arrestens Forretagelse eller Nægtelse, maa dette ske ved Paaante.

§ 601.

En paalagt Arrest kan i det Hele eller for en Del ophæves af Fogden, naar dette støttes paa Omstændigheder, som ere indtrufne efter Arrestens Forretagelse.

Forinden Arresten ophæves, skal Fogden give Arrestretirenten Besked om at ytre sig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Ubeskikkelighed med de anordnede Underholdnings- og Varetægtspenge.

Imod Fogdens Kjendelse kan der, hvad enten den gaar ud paa at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksættes Paaante eller Besværing i Overensstemmelse med Reglerne om Retsmidler imod de til Dommes Fuldbbyrdelse hørende Fogedforretninger, jfr. navnlig § 549 ff.

Fogdens Ophævelsesbrev kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Anvendelse af Retsmidler.

§ 602.

Befindes en Arrest i det Hele ulovlig enten fordi den Fordring, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom befindes grundet heri i det Hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, afset fra Fordringens Rigtighed, lider af Mangler, som medføre dens Ugyldighed og som kunde have været undgaaede af Arrestretirenten ved fornøden Agtpaaagivenheds Anvendelse, er Arrestretirenten pligtig at yde den Arresterede Erstatning for ham ved Arresten forarsaget Tab, Kreditspilde og Lort. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestretirenten pligtig at erstatte den Arresterede det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som maatte være en Folge af, at der er bleven givet Arresten en for stor Udstrækning.

Dortfalder eller ophæves en gjort Arrest paa Grund af efterfølgende Omstændigheder,

tillægges der den Arresterede Erstatning for ham ved Arresten forarsaget Tab, Kreditfælde og Tort, naar det maa anlægges, at Arresten, om den var bleven behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført saadant Ansvar.

§ 603.

Arresten kan ophæves saavel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen, naar den enten i og for sig eller paa Grund af det med Hensyn til Hovedsagen antagne Resultat maa anses for ulovlig gjort.

Arresten bortfalder først, naar Eksekutionsfristen for den Dom, hvorefter den kendes ugyldig, er udløbet, uden at Paaanke er iværksat.

§ 604.

Den Arresterede kan gjøre sit Krav paa Erstatning i Aalebning af Arresten gjældende mod Arrestretsvirenten efter Omstændighederne enten som Medkrav under Arrestsagen eller som selvstændigt Søgemaal i første Instants, hvilket sidste dog først kan anlægges, naar Arresten enten ved endelig Dom er kendt ugyldig, eller ved Højdens Kendelse (§ 601) ophævet; saadant selvstændigt Søgemaal maa i saa Fald anlægges inden 8 Uger.

§ 605.

Ophæves Arresten af overordnet Ret, for hvilken Højdens Magtelse (§ 601) af at gjøre det er indbragt, kan der ved samme Dom tillægges den Arresterede den ham muligvis tilkommende Erstatning hos Arrestretsvirenten.

Kapitel II.

Forbud.

§ 606.

Ved Forbud, foretaget af Højden, kan der gives en eller flere bestemte private Personer embedsmæssigt Paalæg om at undlade Handlinger eller Foretagender, som stride imod Forbudsretsvirentens Ret og som de Paagjæl-